

1972-12-05

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Ursula Reuter Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Manuskript

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Askeby

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Bakkehøjgaard
4792 Askeby

Omtalte personer:
Aleksandra Kollontaj
Rosa Luxemburg
Ursula Reuter Christiansen
Clara Zetkin

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 12

DOKUMENTINDHOLD

Ansøgning om produktionsstøtte til "Køkkenet" (film)

TRANSSKRIFTION

BAKKEHØJGAARD 4792 Askeby 5.12.1972

Ansøgning om workshop-produktion.

Filmens emne: KØKKENET

Der findes mange tusinde køkkener rundt om i landet og millioner og atter millioner i de øvrige lande. Disse køkkener er skuepladsen for alle de trivielle, banale, hyggelige, hjerteskerende, tarvelige, usle, uappetitlige, beskidte, ulækre, nedværdigende, ødelæggende, frustrerende, løgnagtige og i sjældne tilfælde kreative handlinger der findes.

Disse smutkroge, forbannede steder, har tavshedens mure omkring sig, man hvisker om, hvad der nu foregår i naboens køkken, man presser ørene mod væggen, tallerkenklirren, hulken, gråd, klask, skrig tavshedens hvide fliser - en to tre fire fem seks - værner om det skjulte liv.

Hvis liv ?

Alle disse familier og frem for alt disse mødres, koners, kællingers, de forsagtes, de rapkæftedes, de fortvivledes, de opgivenes liv.

Om dette liv vil jeg gerne berette noget. Jeg vil lad være med at betjene mig af det dokumentariske sprog som præger filmkunsten i Danmark. Det ser ud til at man helst vil have det hele, ligemeget hvilket emne, serveret på et eller andet fad, fint dissekeret, garneret med nogle socialrealistiske billeder - og så hedder det værsgo og spis, mavepine får du næppe af denne kedsommelige kost.

Det jeg vil er ikke kunst med stort K eller særlig kunstfærdighed. Filmen skal gerne give nogle nye oplevelser og ellers gå alle mulige steder hen i hjernen og i kroppen. Lige dette trivielle emne skal ikke behandles trivielt. Det er ikke nok bare at have fingeren på knappen, om det så er kameraet eller båndoptågerene.

Som jeg forsøgte i min film "SKARPRETTEREN" (Statens filmcentral), vil jeg stile efter et stærkt og kraftigt udtryk både på det realistiske og det irrationelle plan. Denegang skal historien ikke handle om en forsagt og modløs kvinde. Rosa Luxemourg, Alexandra Kollontai og Clara Zetkin, bare for at nævne nogle af de kendteste har ikke prædikeret forgæves til deres tilhørere. Vi har læst deres skrifter og kan ikke opgive kampen. De hvide fliser skal hakkes ned en for en. muren er revnet i forvejen. En skønne dag vil hele lortet falde sammen.

Hurra!

Køkkenet, mit eget, men nabos, en hvilken jeg udvælger er stedet i denne

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

planlagte film. Køkkenet er udgangspunktet og scenen. De forskellige køkkener hæger om de forskellige skæbner, kvindeskæbner.

BAKKEHØJGAARD 4792 Åskeby 5.12.1972

Ansøgning om workshop-produktion.

Filmens emne: K Ø K K E N E T

Der findes mange tusinde køkkener rundt om i landet og millioner og atter millioner i de øvrige lande. Disse køkkener er skuepladsen for alle de trivielle, banale, hyggelige, hjerteskrærende, tarvelige, usle, uappetitelige, beskidte, ulækre, nedværdigende, ødelæggende, frustrerende, løsnagtige og i sjældne tilfælde kreative handlinger der findes. Disse smutkroge, forbannede steder, har tavshedens mure omkring sig, man hvisker om, hvad der nu foregår i naboens køkken, man presser træne mod væggen, tallerkenklirren, hulken, gråd, klask, skrig - tavshedens hvide fliser - en to tre fire fem seks - varner om det skjulte liv. Hvis liv ?

Alle disse familiers og frem for alt disse mødres, koners, kallingers, de forsagtes, de rapkæftedes, de fortviledes, de opgivenes liv.

Om dette liv vil jeg gerne berette noget. Jeg vil lad være med at betjene mig af det dokumentariske sprog som præger filmkunsten i Danmark. Det ser ud til at man helst vil have det hele, ligemeget hvilket emne, serveret på et eller andet fad, fint dissekeret, garneret med nogle socialrealistiske billeder - og så hedder det værsgo og spis, mavepine får du næppe af denne kedsommelige kost.

Det jeg vil er ikke kunst med stort K eller særlig kunstfærdighed. Filmen skal gerne give nogle nye oplevelser og ellers gå alle mulige steder hen i hjernen og i kroppen. Lige dette trivielle emne skal ikke behandles ~~trivielt~~ trivielt. Det ~~skal~~ ikke nok bare at have fingeren på knappen, om det så er kameraet eller båndoptagerens.

Som jeg forsøgte i min film "SKARPRÆTTEREN" (Statens filmcentral), vil jeg stille efter et stærkt og kraftigt udtryk både på det realistiske og det irrationelle plan. Denne gang skal historien ikke handle om en forsøgt og modløs kvinde. Rosa Luxemburg, Alexandra Kollontai og Clara Zetkin, bare for at nævne nogle af de ~~kendteste~~ kendteste har ikke prædikeret forgesves til deres tilhørere. Vi har læst deres skrifter og ~~ikke~~ kan ikke opgive kampen. De hvide fliser skal hakkes ned en for en. auren er revnet i forvejen. En skønne dag vil hele lortet falde sammen. Hurra !

Køkkenet, mit eget, men nabos, en hvilken jeg udvælger er stedet i denne planlagte film. Køkkenet er udgangspunktet og scenen. De forskellige køkkener hæger om de forskellige skæbner, kvindeskæbner.